

Kuća ljudskih prava
Selska cesta 112c, HR-10000 Zagreb
t: +385 (0)1 457 23 98
f: +385 (0)1 457 23 99
kontakt@documenta.hr
www.documenta.hr

MB: 1925199. OIB: 09095322581
Raiffeisen bank Austria d.d.
Broj računa: 2484008-1102930793

Zagreb, 16.12.2013.
Ur. broj: 329-2013

- M E D I J I M A -

ZLOČIN U SELU JOŠEVICA – SJEĆANJE NA ŽRTVE

Na današnji dan počinjen je zločin u Joševici, jedan u nizu ratnih zločina nad civilnim stanovništvom hrvatskog etničkog podrijetla u okolici Gline. Iako je od ovog ratnog zločina prošlo 22 godine, počinitelji su do danas ostali nedostupni hrvatskim pravosudnim tijelima.

Zločin nad civilima u selu Joševica počinjen je 16. prosinca 1991. između 12:00 i 13:00 sati, kada je iz neposredne blizine malokalibarskim oružjem s prigušivačima direktnim hicima u glavu usmrćena 21 civilna osoba, dok je nad jednom izvršen pokušaj usmrćenja (zadobila dvije prostrijelne rane u predjelu glave i dlana, ali joj je liječničkom intervencijom spašen život). **Žrtve su uglavnom žene starije životne dobi, njih 14, a usmrćeno je i četvero mladih, među kojima i troje braće Šiftar, od kojih je najmlađi Pavao imao 15 godina.**

Prema navodima svjedoka i dostupnoj dokumentaciji, iz pravca brda Pogledić u Joševicu je naišla skupina maskiranih i naoružanih osoba, koji su, **krećući se od kuće do kuće**, i to od kućnog broja 71 do 50, usmrtili sve mještane koje su zatekli na kućnome pragu, dvorištima ili u kućama. Prema navodima svjedoka koji su se, opazivši naoružanu skupinu kako ulazi u selo, sklonili na tavanski prostor ili u staje, ubojstva su počinjena brzo i tiho, jer nitko iz susjednih kuća nije začuo pucnjeve, niti je mogao naslutiti što se događa njihovim susjedima.

Civilne žrtve usmrćene 16. prosinca 1991. u Joševici:

Marica Brkašić (1938.), Antun Modronja (1911.) i Marta Modronja (1913.), Milka Kreštelica (1930.), Mato Kreštelica (1931.), Ivan Šiftar (r. oko 1930.), Luka Šiftar (1970.), Ljubica Šiftar (1972.), Pavao Šiftar (1976.), Marija Šiftar, r. Markulin (1946.), Marija Šiftar, r. Kuzmić (1933.), Ana Škrinjar (1927.), Milka Škrinjar (1908.), Pavao Škrinjar (1930.), Ljubica Škrinjar (1943.), Katarina Škrinjar (1971.), Kata Štajdohar, r. Lipak (1900.), Kata Štajdohar, r. Mihaljević (1921.), Bara Štajduhar (1927.), Stjepan Štajduhar (1930.) i Ljuba Štajduhar (1932.).

U okupiranoj Joševici u periodu od 1991. do 1994. usmrćeno je još 10 mještana, uglavnom civilnih žrtava za čija usmrćenja počinitelji također nisu sankcionirani. Sve su žrtve hrvatskog etničkog podrijetla.

ŽDO u Sisku podiglo je 21. listopada 2010. pred Županijskim sudom u Sisku optužnicu protiv šestorice državljana Republike Srbije (1957., 1962., 1966., 1970., 1973. i 1973.), zbog počinjenja kaznenog djela protiv čovječnosti i međunarodnog prava ratnim zločinom protiv civilnog stanovništva iz čl. 120. st. 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske. (4. 11. 2010.) Okrivljenicima se optužnicom stavlja na teret da su 16. prosinca 1991. od 13,00 do 17,00 sati u Joševici, za vrijeme međunarodnog oružanog sukoba, kao pripadnici tzv. "Izviđačko divezantske grupe" nelegalne paravojne skupine tzv. "SAO Krajine" sa još dvije sada pokojne osobe iz vatrenog oružja marke "heckler-koh" i "škorpion" s prigušivačima, prilikom ulazaka u kuće, iz neposredne blizine ubili 21 žrtvu, te jednoj nanijeli teške i po život opasne tjelesne ozljede.

Podsjećamo da iako je još od 13. listopada 2006. između Državnog odvjetništva RH i Tužilaštva za ratne zločine Republike Srbije na snazi *Sporazum o suradnji u progonu počinitelja kaznenih djela ratnih zločina, zločina protiv čovječnosti i genocida*, kojim je izražena spremnost za unaprjeđenje suradnje na području kaznenog progona počinitelja. Iako se ovim Sporazumom, temeljem ustavnih odredbi ne predviđa ekstradicija vlastitih državljana, niti je moguće ustupanje kaznenog progona, smatra se da se pružanjem pomoći i suradnjom o daljnjem prikupljanju nužno potrebnih dokaza i podataka može ostvariti cilj, tj. da počinitelji ovih teških kaznenih djela budu privedeni pravdi i kažnjeni.

Kako su okrivljenici nedostupni hrvatskom pravosuđu, a temeljem citiranog Sporazuma prijeći se njihovo izručenje, apeliramo na potrebu dodatnog jačanja regionalne suradnje i ustupanje dokaza radi održavanja suđenja za ratne zločine u zemlji gdje optuženici žive, kako bi se postigao djelotvorni instrument u borbi za kažnjavanje svih počinitelja, neovisno u čije ime ili na kojoj strani je zločin počinjen.